

vokno VÍNU

27.12.1989

vokno

Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1

19

Tomáš Garrigue Masaryk
chodil s námi na žejdlík
a co ty Vašku
dáš nám aspoň flašku ?

"Komunisti končíme!"

To, co předvedl Nicolae Ceaușescu a jeho totalitní mašinérie zfanatizovaná svou vlastní bohorovností, nemá v civilizovaném světě konce 20. století obdobu.

Jestliže doposud komunistické hnutí na celém světě v posledních letech a měsících prožívalo těžkou krizi, pak poslední zouflalý čin o udržení moci Komunistické strany Rumunska v čele s Ceaușescem zasadil tomuto hnutí smrtelnou ránu. Nikdo ze slušných lidí dnes již nepochybuje, že komunismus je totožný s fašismem. Cožpak existuje někde v civilizovaném světě nějaká oficiální politická strana, která by se jmenovala Fašistická strana té či oné země a jejímž znakem by byl hákový kříž? Komunismus si s fašismem v ničem nezadal. Neboť co zůstalo za érou komunistické nadvlády ve východní Evropě? Rozvrácené hospodářství, poničená kultura, tisíce a tisíce mrtvol umučených a popravených nevinných obětí. Statisíce vězněných a miliony nešťastných trpících lidí.

Na to neexistuje žádná omiluva, soudruzi!

Komunistická strana musí být zakázána. Ať si ti slušní komunisté, kteří ještě zbyli, založí novou stranu, stranu s jiným názvem a jiným programem. Jedině tak se budou moci podívat slušným lidem do očí.

mf

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

JKH

Památník národního přezemnictví jako první zahájí výrovnání s minulostí a seznámí naši veřejnost se samizdatovou literaturou a s českou literaturou tištěnou v zahraničí. Jde o první pokus tohoto druhu, který chce Strahovská knihovna PNP opakovat na jaře roku 1990 v daleko širším měřítku. Jak nám sdělí pracovníci Strahovské knihovny, jde o jejich doposud nejúspěšnější výstavu v Kabinetu knižní kultury, vzdáleném jen několik metrů od světoznámého teologického a filozofického zálu Strahovského kláštera.

Neskrýváme radost, že v expozici je i několik čísel časopisu Vokno, doplněných unikátním neličiterným výtorem stalinské justice, která odsoudila Františka Stárka za vydávání tohoto periodika.

Závěrem bychom se chtěli obrátit na naše čtenáře, a nejen na ně, aby výše zmíněnou výstavu podpořili zapůjčením všech dostupných regionálních samizdatů. Je totiž také na nás, aby Památník národního písemnictví skutečně plnil v současné době svou funkci.

LENNOŇÁCI SE KONEČNĚ DOČKALI

Devět let uplynulo od násilné smrti Johna Lennona. Spousta času od samozvané komunistické vlády, která neměla v lásce nikoho, kdo přemýšlel, mluvil, zpíval a jednal jinak, než jak si to odhlasovala politbyra v Moskvě a poslední dva roky Jakešovi pořízci. Proto byla až letošní lennoňáda na Kampě prvním pokusem o svobodný, veřejný večírek, při kterém uniformovaného příslušníka široko daleko konečně neviděli a s obuškem se osobně neobeznámili. Snad i to očko ČBT (československá bartolomějská televize), umístěné na jednom z domů, využilo letos - na rozdíl od loňského roku - svého práva na stávku. Ale dost chvaložvanění.

Téměř dvouhodinový večírek se prý vydařil, jak jsem slyšel z mnoha úst. Ano, nikdo nikomu nic, nenařízal, každý mohl svou pletní vzpomínu na Johna Lennona vyjádřit jak chtěl, nebo jak mu to dovolilo doslova narvané náměstí a přilehlé uličky. Program měl koncepci a jeho bezprostřední podoba se pohotově dotvářela přímo na místě.

Ale jinak řečeno - tekly mi nervy. Ozvučení dohadnuté se svazáky začalo fungovat až deset minut po sedmnácté hodině a já se modlil ke stálé živému duchu Johna Lennona, aby se nikomu v té skrumážštění něco nepřihodilo.

Mnoho, velice mnoho zachránil vždy připravený a pohotový profík Pepa Nos, můj přítel, kterému tímto ještě jednou děkuji. Jeho písničky a živá reakce překlenuly technické provizórium. Zůstává pro mě otázkou, proč tento pan písničkář, stříhaný v minulosti několik let a přesto neustále svůj a vždy nastavující režimu a jeho takzvaným kulturním nositelům nelítostné zrcadlo, je dnešním pořadatelem a organizátory Mertů, Nohaviců, Kantorů a dalších, opomíjený. A by mně bylo rozuměno, klobouk dolů před muzikantstvím pana Merty, Nohavicí, Kantora, ale lidsky mi tu něco přesahuje z nedávné neblahé minulosti a mělo by se s tím jít ven. Ze by zase krátká paměť?

Tu pochopitelně pohotově osvědčily naše sdělovací prostředky. Zdvořile, leč s naprostým nepochopením - fňukajíce nad svíčkami - nevzaly na vědomí ty, které nezávislost a touhu po své vlastní představě světa projevovali a prosazovali ještě dávno před Lennonem za hluboké komunistické totality. Totiž politické vězně.

Za všechny z našeho večera jmenuji pana Václava Petříka, obdivuhodného pána, o němž Vokno nebo Voknoviny jistě ještě napíší. A Jirku Volfa, který neokázale a neobyčejně obyčejně promluvil za všechny Gruntorády, Pitaše, Johny Boky, ale i za Frantu Stárka, tedy Čuňase, jenž měl také přijít, ale asi doháněl ztracený kila.

A že se sdělovací prostředky nezmínily o svědectví Marie Zapotocké, které zde bylo veřejně přečteno a jež dost jednoznačně vyvraci hrdinný mýthus J. Fučíka a potvrzuje nepravdivost Fučíkova autorství knihy Repotráž psané na oprátce, tomu se ani nedivím. Fučíkových symbolů, odznaků, ulic, domů, parků, hal a čeho všechno ještě máme tolík, že Jen jejich registrace a následné přejmenování si vyžádá stejně budovatelské úsilí jako kdysi Gottwaldova dvouletka.

A málem bych zapomněl na Pepíka Maraczího.

Stejně jako před lety ani teď mu nikdo nemusel říkat, co je třeba. Jeho Johnové opět poutali velkou pozornost. Tak velkou, že si je nakonec u zdi Johna Lennona někdo vypůjčil. Pepa Maraczí vzkazuje, že ho sice těší, ale přece Jen by rád věděl, že jsou jeho obrazy ve správných rukou. Napište mu, prosím vás, na adresu: Josef Maraczí, Vršní 798/13, 182 00 Praha 8.

Také pan Vystrčil (bydlí u Lužického semináře 9) "Jásal", když se mu lennoňáci propasírovali až na zahradu a mírně ji devastovali. Kluci, ať už se vás to týká přímo nebo ne, ozvěte se mu, co by se dalo napravit.

A co závěrem? Onen večer fungoval také Mírový klub Johna Lennona. Jak jste si možná všimli, určitě ne proto, aby si na Lennonovi přihlížel svou polívčíčku. Když před rokem vznikl, měl na mysli, a má to i dnes, sdružovat přede vším takové lidé, kteří stejně jako Lennoňáci si stáli a stojí za svým Johnem, tedy názorem a postojem. Přestože mnohokrát šlo o přes držku a když ne o ni, tak určitě hodně dlouho třeba o ty dlouhé vlasy, braný na paškál Idiotskéma soudruhama.

A pokud jste nás osmého prosince večer takto pochopili a máte chuť v Míráku Johna Lennona - nebo chcete-li, abych byl trochu oficiální a přesný - v Mírovém klubu Johna Lennona - pokračovat v onom zmíněném duchu a tradici - pak je tu pro vás a vaše nápady, návrhy, podněty, kritiku klub Johna Lennona otevřený.

Váš Heřman Chromý
Podolí 2762, Mělník

Svobodně! (?)

Ještě donedávna se koncerty undergroundu schovávaly po vesnických sálech. Jako organizátor těchto akcí jsem zažil až jejich druhou vlnu tzn. od roku 1983 (alespoň v městku Pardubice). Od té doby proběhlo v okolí Pardubic mnoho výše či méně úspěšných "androušů" (Jankovice, Stojice, Břestovany, Dříteč). Jejich úspěšnost závisela hlavně na mříze utajení. Protože počítat se zásahem SNB či StB bylo naprostě normální, zrovna tak jako počítat s dodatečnými perzekucemi státnovky. A myslím, že většinu, kdo se na podobných akcích organizačně podílel, mají zkušenosť s cedulkou na dveřích hospody, ve které ještě včera bylo všechno v pořádku: "Z hyglenických důvodů zavřeno. Národní výbor." Vystražený hostinský bleketá cosi o dívých pánech, kteří mu vyhořovali a on má přeci děti...

Ne. Minulost už nechci rozebírat. Nechci mluvit o mnohahodinových výsleškách na StB, o nervech, napjatých před i po akci, ani o Damoklovu meči, který se neustále vznášel nad hlavou, Jen a Jen sek-nout.

Proto si myslím, že jsem nemohl dostat lepší dárek ke svým třicátinám, než události, které se seběhly od 17. listopadu v Praze. Všude je vidět přede vším touhu po základní lidské a morální hodnotě, životu v pravdě!

Na oslavu narozenin - konečně ve svobodné atmosféře rodícího se právního státu - jsem pozval 15. 12. své přátele a známé do sálu jedné restaurace v Pardubických. Za celou dobu trvání oslavy jsme vůbec nepomysleli na to, že by mohil přijet "oni." Pozvání přijal i nedávno propuštěný samizdatový Franta Č. Stárek s celou rodinou, promluvil k lidem o věcech, které se dějí kolem "Vokna" a navíc řekl, že je to snad poprvé, kdy se cítí svobodně a nemá strach z policajtů, zadržení, vazby ... /vždyť strach a nejistota nutně provázely každého, kdo "něco dělal"/.

K tanči hrály čtyři kapely, první z Čuňasova působiště České Třebové /žel ve víru pozdějších událostí jsem zapomněl jejich jména, ať se kluci nezlobí a

ozvou se ml./. Dále Gun Dreams a Oscar Band z Paratic a A - A Pot s krásnou zpěvačkou z Prahy. Na závěr zahrál session složený z muzikantů různých kapel tzv. "běsy". Nebudu se rozeplisovat o hodnotách jednotlivých produkcí, myslím však, že se příštorní hosté dobře bavili. Ostatně, vypili celou hospodu.

Závěrem doufám, že úřady v budoucnu nebudou bránit v činnosti jakýchkoliv kulturních aktivit a nechají je svobodně dokázat svou životaschopnost. /Nebo naopak/. Vždyť přece právě různorodost kultury a její protiklady přináší to pozitivní a dávají individuálně vyniknout každému člověku.

P.S.: Úplně nakonec informace o tom, že se pracuje na rehabilitaci případu Kunětice z podzimu roku 1982, na který si pamětníci určitě dobře vzpomínají, kdy po zásahu policie a následném trestním stíhání bylo uvězněno 5 lidí.

Lumír Zilvar Sokolov

SETKÁNÍ NEZÁVISLÝCH HUDEBNÍKŮ V PRAZE

KH

Dne 20. 12. 1989 se sešli v Praze členové skupin Michael's Uncle, Litinovej Pepa and průmyslovej plyn, Kokrment, Marná sláva, Nocturno, Čínská čtvrt, OZW, Marlen a Omnisbus.

Hudebníci chtějí v prvé řadě získat znění nově připravovaného hudebního zákona, který se projednával v době totalitní moci a bez účasti zástupců výše zmíněných seskupení. Proto mu nedůvěřují a chtějí se k němu vyjádřit. Ozvalo se několik návrhů, z nichž mnohé volaly po vytvoření většího množství hudebních agentur. Ojedinělý hlas prosazující vznik zastřešující organizace pro rockové a folkové hudebníky nebyl vzat v potaz, jelikož rock je natolik různorodý, že není možné, aby za něj mluvila pouze jediná organizace. Rokování bylo tedy bouřlivé a nemělo by probíhat pouze v Praze, ale po celém území naší republiky. Rock dostává po letech konečně prostor a bude záležet hlavně na skupinách samotných, jak ho využijí. Pláště nám o tom, vaše řešení může být návodem pro ostatní kapely.

Ještě jednou ke "škaredém pátku", ještě jednou 17. listopad

Dne 25. listopadu 1989 vyšel v LD článek pod názvem "Představí se červené barety?" Redakce se zde snaží vypárat původ tzv. červených baret. Po mnoha mlhavých odpověďech na dotazy v nejvyšších stranických a vnitřekých špičkách redakce tápe, jak sama přiznává, v bludném kruhu.

Uplynul bezmála měsíc a nejsme o nic chytřejší. Objevily se sice zprávy, že se jedná o "oddíly zvláštního určení" /OZU/FMV/, a to by bylo asi tak vše, co je o těchto oddílech široké veřejnosti známo. Veškerá pozornost se zaměřila na "hrdořežský photovostní pluk".

Kdo tedy vlastně jsou červené barety? Protiteroristická komanda byla před lety zrušena, jak ostatně dokládá výše zmíněný článek v LD, XIV. správa byla taktéž před dvěma lety zrušena, a útvar v Dolních Břežanech již neexistuje. Ale pozor! Útvar ne, ale dolnobřežanský zámeček v malebné vesničce na jižním okraji Prahy ano, ten "kulturní politika" naého státu nezdevastovala, jako mnoho jiných významnějších historických objektů, ba právě naopak, v prostorách zámečku stále panuje nebyvalý ruch. Co, nebo kdo to ruší, či spíše diskrétně neruší

naše dobré vesničany? XIV. správa FMV? Ze XIV. správy se stává OZU, prakticky ano, došlo pouze k přemalování firmy, čili "oddíl zvláštního určení", podléhající komu? No přece přímo ministru a tudíž i samotnému UV KSC. A pouze ministr FMV nebo UV KSC může oddíl nadřídit kam se jim zachce. Třeba zapálit chalupu, kam se vžídl parta mladých lidí "nemající kladný vztah" k našemu socialistickému zřízení, ručně domluvit jakémusi signatáři Charty 77 nebo kupříkladu na Národní třídě. Z toho všeho je patrné, že za zavřenými vraty břežanského areálu se neučí Zádného Gutta-Jarkovského. Chlapci z OZU se ční, jsou jako z gumy, cvičí judo, karate, "obranu" bez zbraně i se zbraní, plavou, skárají z vrtulníku a padákom i bez. Prostě umí takové kousky, že by je kterýkoliv hollywoodský producent bral všechna deseti. Učí se psychologii, sociologii a zejména marxismus-leninismus, protože ten dopomáhá všemu tomu světu dát ušlechtilou ideologickou skořápku.

Určité světlo do celého případu by mohlo vnést instruktor baret JUDR. Zdeněk Náhodský, mj. renomovaný autor beznadějně rozebraného bestsellera určeného zejména cudným paním a dívčím s výmluvným názvem "Sebeobrana". Přes těchto několik faktů zbyvá stále ještě mnoho otazníků. Pokusme se je shrnout:

1. Kdo pozval OZU na Národní třídu? Byli nasazeni poprvé nebo již asistrovali při přechozích demonstracích?
2. O každém zásahu bezpečnostních složek je celý UV KSC neprodleně a do nejmenších podrobností informován. Jak to, že nyní nikdo nic neví?
3. Po přechozích demonstracích a následných represích bylo vždy stanovisko celého UV KSC, tedy včetně nynějšího generálního tajemníka Karla Urbánka, mísřně řečeno nehumánní. Jaké z toho strana chce vývěst důsledky? Ochabié ujjírování, že se to již nebude opakovat, zní z úst člověka, který o všem věděl a, byl jenom tiše, vše schvaloval, poněkud nepřesvědčiv.
4. Neměla by se, krom uslovného pátrání po nezvěstných, zaměřit pozornost také na zevrubné prověření všech dopravních neštěstí, při nichž byl mrtvý, všech utonulých, sebevražd, pádu z okna, apod.?
5. Proč se nikdo nezajímá o studijní náplň, nábor a to, jaké duševní předpoklady musí mít adept pro speciální oddíly?
6. Jaký akční radius má OZU? Československo? nebo je vývážíme i za hranice všechných dnů? /Sýrie, Libye, apod./.
7. Ohnicky, které nyní vznikají po celé republice, nejsou zakládány na počest obrozeného Skautingu. Skončí v nich i historie a mnohaletá a bez sporu zajímavá práce zvláštních komand? To by snad byla nenahraditelná škoda.
8. V jakém vztahu jsou k sobě StB a OZU? V příbuzenském nebo snad dokonce v milostném?
9. Kolik takových komand, jako je útvar v Dolních Břežanech, je rozeseto po naší krásné vlasti? Jsou v každém kraji, nebo dokonce v každém okrese?

A konečně otázka 10. – jazyková. Proč zrovna "oddíl zvláštního určení"? Proč takovýto nicněřejší abstraktní termín? Neslušelo by jím spíše staré dobré označení "protiteroristické komando"? nebo se snad někdo obává, že by se při jejich současně náplní práce, zejména v posledních dvou letech mohla vytratit ona zavádějící předpona?

A na závěr drobná úvaha: Při každém brutálním zločinu se následně provádí rekonstrukce na místě činu se všemi aktéry. Nebyla by rekonstrukce potřebná i v tomto "politovánshodném" případě?

Jan Velký

Jako plný vzpomínského na původní repertoár příbramské punkové kapely "EE" uveřejňujeme jeden text, který bude spolu s asi 80% dalších v důsledku nynějšího dení "skartován". Pankáč z "EE" čekají na jediný chybný krok O. F., aby ho mohli ihned napálit v některém ze svých budoucích anarchistických hitů. Hodně štěstí.

ODKUD FOUKÁ VÍTR

Vše co máme uděláme
jak hodlinky posloucháme
ale přesto je to málo
aby se to dobré zdálo.
Ve svých prázdných palicích
hledáme trochu světla
trochu světla v temnotách
a lidského tepa.

Odkud fouká vítr
tam pošlu svůj plášt
pod kterej si schovaj
charakter a zášť.

Jejich černý svědomí si stále mele svou
že pro nás štěstí a život budoujou

Jen my pořád stojíme
jak ty blbý ovce
a čumíme, čumíme
jak de to s námi z kopce.
Ve svých prázdných palicích
hledáme trochu světla
trochu světla v temnotách
a lidského tepa

Odkud fouká vítr...

ŠK

KRÁTKÉ ZPRÁVY

Sněm Českých dětí

V Praze 19. 12. 1989

Dne 18. prosince byl na Sněmu Českých dětí položen základ nezávislého Sdružení přátele Českého království. Jeho posláním je seznámit veřejnost s dějinami a tradicemi našich národů bez ideologických a politických zásterek. Jsme otevřeni všem příznivcům těchto myšlenek. Adresa: Jiří Pleyel, Kralická 18, Praha 10, 100 00, tel.: 77 29 38.

Magorovo vítání na skutečné svobodě

16. prosince 1989 proběhlo v Jihlavě setkání nezávislé mládeže s Magorem - I. M. Jirousem. Náhada byla výborná a přerostla doslova v nevázanou veselici, jejímž zlatým hřebem byla Magorova básnická vložka. Díky této krásné atmosféře se připravuje nové setkání, při kterém zřejmě proběhne vítání nového prezidenta Václava Havla.

St. Komín

Godot odešel

15. XII. 1989 zemřel ve věku 83 let vynikající spisovatel a dramatik irského původu Samuel Beckett. Z jeho díla připomínáme absurdní divadelní hru "Čekání na Godota" a román "Murphy". Samuel Beckett byl pochován na hřbitově v pařížském Montparnassu.

Na Malé Straně zmizí kamery

20. ledna 1989 někdo ukradl Čuřasovi videokameru ze zaparkovaného auta před hospodou u Sv. Tomáše. Začátkem minulého týdne zmizela další z Lennonova náměstí, která snímala všechny pisatele básniček a vyznání Johnu Lennonovi v těchto místech. Je pravděpodobné, že pachatelé obou činů jsou zaměstnanci nebo přinejmenším spolupracovníci jedné organizace. Vyzýváme je tedy, aby Čuřasovi videokameru vrátili. Nebyla zrovna levná a místo ní by se mohli spokojit třeba s tou, která byla namířena na vchod do Anglické 8, kde bydlí Petr Uhl.

SK

Je Garáž na západě mrtvá?

S vlnou československých turistů připlavala do Vídni i známá kultovně rocková skupina "Garáž", která hrála v pondělí 11.12.'89 v srdci rakouské metropole před dvaceti posluchači většinou emigrantského původu. Otázka zní: "Kdo za to může?" Špatná a slabá propagace koncertu anebo nezájem videorežiséru o Rock'n'roll z Prahy?

Maugli

"NEZÁVISLÁ AGENTURA"

S novým rokem vzniká v Pardubicích "Nezávislá agentura". Zádáme všechny, kdo mají zájem o spolupráci, aby se kontaktovali na adresu:

Lumír Z. Sekol
Dašická 1261
530 03 Pardubice

N. A. se bude zabývat především pořádáním koncertů, propagací kapel, distribucí kazet...

HLEDÁME : Hudební interpreti nebo skupiny, které mají zájem vydat gr. desku distribuovanou v ČSR i v zahraničí.

Demo kazety zasílejte na adresu

GLOBUS Records

P.O. Box 92

1092 WIEN

(tel. 78 68 914, 54 58 244)

nebo osobně doneste do redakce VOKNA.

